

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2773/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Мираш Томовић, адвокат из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., чији је пуномоћник Владан Ивановић, адвокат из ... и ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Бисерка Таралић, адвокат из ..., против противника предлагача Општине Трстеник, коју заступа Општински правобранилац Општине Трстеник, ради утврђивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 44/20 од 23.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 44/20 од 23.01.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 7/19 од 24.05.2019. године, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име накнаде за одузето земљиште, означено као катастарска парцела број ..., у површини од 20,98 ари КО ..., исплати износ од 125.800,00 динара, рачунајући 60,00 динара по m^2 и то предлагачима ЕЕ и АА у сувласничким уделима од по $\frac{1}{4}$, ББ и ВВ у сувласничким уделима од по $\frac{1}{16}$, ГГ, ДД и ЋЋ у сувласничким уделима од по $\frac{1}{8}$, у једнаким тромесечним ратама у року од 10 година, почев од истека године дана од дана правноснажности решења и истовремено је одређено да се на доспеле обавезе плаћа камата у висини раста цена на мало према последњим подацима Републичког органа надлежног за послове статистике, а све на основу правноснажног и коначног решења Комисије за вођење поступка и доношење решења за повраћај земљишта Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду РС при Скупштини општине Трстеник број 463-9/91-03 од 12.04.2016. године, диспозитив под 7 и коначног решења исте комисије број 463-9/91-03 од 11.12.2018. године диспозитив под 6. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да на име накнаде за одузето земљиште означено као део катастарске парцеле број ..., старог премера у површини од 47,65 ари КО ... исплати износ од 7.147.500,00 динара, рачунајући 1.500,00 динара за $1m^2$, и то предлагачима ЕЕ и АА у сувласничким уделима од по $\frac{1}{4}$, ББ и ВВ у сувласничким уделима од по $\frac{1}{16}$, ГГ, ДД и ЋЋ у сувласничким уделима од по $\frac{1}{8}$, а све на основу правноснажног и коначног решења Комисије за вођење поступка и доношења решења за повраћај земљишта Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду РС при СО Трстеник број

463-9/91-03 од 12.04.2016. године, диспозитив под 7 и коначног решења исте комисије број 463-9/91-03 од 11.12.2018. године диспозитив под 6. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу ЕЕ на име трошкова поступка исплати износ од 156.000,00 динара, предлагачу ЂЂ износ од 123.000,00 динара, предлагачима АА и ГГ износ од по 22.000,00 динара, предлагачу ВВ износ од 47.000,00 динара, а предлагачу ББ износ од 11.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 44/20 од 23.01.2020. године, преиначено је првостепено решење у ставу првом и другом изреке у делу који се односи на решење Комисије за вођење поступка и доношење решења за повраћај земљишта Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду РС при Скупштини општине Трстеник тако да гласи: на основу правноснажног и коначног решења Комисије за вођење поступка и доношења решења за повраћај земљишта Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду РС при Скупштини општине Трстеник број 463-9/91-03 од 11.12.2018. године диспозитив под 6, док је у преосталом делу става првог и другог изреке, као и у ставу трећем изреке првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење, у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда из члана 374. став 1. ЗПП, јер другостепени суд у поступку одлучивања о жалби није погрешно применио коју одредбу овог закона, а што је могло бити од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Комисије за ПЗФ при НО Среза Трстеничког број 7/53 од 26.07.1953. године одузета је из домаћинства сада пок. АА и пок. ЖЖ, као вишак преко земљишног максимума, непокретна имовина означена као кат. парцела број ... по култури њива 4 класе, површине 20,98 ари, кат. парцела број ... по култури њива 2 класе, површине 95,60 ари и њива 3 класе, површине 32 ара, све КО ... и део кат. парцеле број ... по култури њива 5 класе, површине 47,65 ари КО Решењем за повраћај земљишта Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду РС при СО Трстеник број 463-9/91-03 од 12.04.2016. године, у диспозитиву под 7 одређено је да је обвезник плаћања накнаде за одузете кат. парцеле број ... КО ... и кат. парцеле број ... КО ..., Општина ..., као правни следбеник Народног одбора Среза Трстеничког, с тим што правни следбеници ранијих сопственика и обвезник накнаде могу постићи споразум о висини накнаде, те да ће уколико до споразума не дође одлуку донети суд у ванпарничном поступку. Поменуто решење је поништено од стране Министарства финансија Републике Србије-Сектор за имовинско-правне послове решењем 461-02-00263/97-13 од 16.05.2018. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Комисија за вођење поступка и доношење решења за враћање одузетог земљишта Општине

Трстеник је такође решењем број 463-9/91-03 од 11.12.2018. године утврдила да су предметне непокретности одузете као вишак преко земљишног максимума из домаћинства сада покојног АА и ЖЖ и у диспозитиву под б такође одредила да је обвезник плаћања накнаде за одузете катастарске парцеле ... КО ... и ... КО ..., Општина Трстеник, као правни следбеник Народног одбора Среза Трстеничког, тј. Среске експропријационе комисије. Против овог решења жалбе су изјавили „Нова слога“ д.о.о. Трстеник и Општина Трстеник, које су решењем Министарства финансија РС број 461-02-00263/97-13 од 27.02.2019. године одбијене, као неосноване, након чега је поменуто решење од 11.12.2018. године постало коначно.

Предлагачи су правни следбеници ранијих сопственика предметних одузетих парцела у сувласничким уделима од по $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ и $\frac{1}{16}$, а противник предлагача је пасивно легитимисан да предлагачима у смислу одредбе члана 12. став 1., 2. и 3. Закона о начину и условима признавања права и враћања земљишта које је прешло у друштвену својину по основу ПЗФ и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа, исплати на име накнаде за одузето земљиште досуђене износе.

На тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилном применом материјалног права обавезали противника предлагача да предлагачима исплати накнаду утврђену од стране Пореске управе, у складу са њиховим сувласничким деловима.

Ревидент, понављајући жалбене наводе, неосновано оспорава правилну примену материјалног права у поступку утврђивања накнаде за експроприсану непокретност.

И по оцени Врховног касационог суда правилна је одлука нижестепених судова да се у смислу члана 42. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ број 53/95... 106/16) накнада за експроприсано пољопривредно и грађевинско земљиште одређује у новцу према тржишној цени таквог земљишта, ако законом није другачије прописано, те да процену тржишне вредности врши орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретностима, који се изјаснио да тржишна вредност одузете кат. парцеле ... КО ... износи 60,00 динара по m^2 , а тржишна вредност одузете катастарске парцеле ... КО ... износи 1.500,00 динара по m^2 . При томе, накнада за експроприсано пољопривредно и грађевинско земљиште одређује се у новцу према тржишној цени таквог земљишта у тренутку процене вредности истог, а не у време одузимања.

Одредбом члана 126 став 1. и став 3. Закона о начину и условима признавања права и враћања земљишта које је прешло у друштвену својину по основу ПЗФ и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС“ број 18/91...42/98), прописано је да у случају када је висину накнаде утврдио надлежни суд, накнада се плаћа у једнаким тромесечним ратама у року од 10 година, почев од истека године од дана правноснажности судске одлуке, те се на доспеле обавезе плаћа камата у висини раста цена на мало према последњим објављеним подацима Републичког органа надлежног за послове статистике. Ставом 2. истог члана прописано је да се изузетно, право на накнаду за неизграђено градско грађевинско земљиште остварује на начин у роковима и поступку утврђеним законом којим се уређује грађевинско земљиште.

На основу цитираних законских одредби правилно су нижестепени судови обавезали противника предлагача да предлагачима на име накнаде за одузету катастарску парцелу број ... КО ... исплати износ од 125.800,00 динара у једнаким тромесечним ратама у року од 10 година, а да на име накнаде за одузету катастарску парцелу ... КО ... исплати износ од 7.147.500,00 динара у року од 15 дана од правноснажности решења. Правилно је и становиште нижестепених судова да катастарска парцела ... КО ... представља неизграђено грађевинско земљиште, у смислу Закона о планирању и изградњи, без обзира што на њој постоје изграђени објекти, али се на њу има применити изузетак у погледу права на накнаду, јер изграђени објекти нису легализовани, због чега је правилна одлука се исплата накнаде за поменуто земљиште врши у року од 15 дана.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени наводи који су већ били правилно цењени од стране другостепеног суда и оспорава се оцена изведених доказа због чега се ревизија не може изјавити, према члану 407. став 1. ЗПП те их овај суд неће детаљно образлагати у складу са одредбом члана 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић